

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **A. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2004, č. j. OAM-6040/VL-11-K03-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 12. 2004, č. j. 28 Az 123/2004 - 22,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 13. 2. 2005 se žalobce domáhal zrušení rozsudku krajského soudu ze dne 22. 12. 2004, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2004, č. j. OAM-6040/VL-11-K03-2003. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti žalobce dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta. Jako adresu svého pobytu označil V. 69, okr. M.

Jak vyplynulo z Evidence žadatelů o azyl vedené Ministerstvem vnitra, na této adrese byl žalobce od 14. 2. 2005 též hlášen. Na tuto adresu krajský soud žalobci doručoval usnesení ze dne 1. 3. 2005 (č. l. 34), kterým mu uložil, aby ve lhůtě tří týdnů soudu zaslal vyplněný formulář o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Usnesení soud doručoval prostřednictvím Policie České republiky, Oddělení cizinecké policie M. Přípisem ze dne 20. 3. 2005 tato složka sdělila soudu, že na uvedené adrese se žalobce nezdržuje a není znám jeho pobyt. Z přiloženého služebního záznamu pak vyplynulo, že dne 15. 3. 2005 byla dotčeným oddělením policie provedena kontrola na adrese V. 69, kde byla vytěžena B. F. (spolumajitelka nemovitosti). Tato uvedla, že v domě nejsou přihlášeny osoby k trvalému nebo dlouhodobému pobytu, k osobě žalobce pak konkretizovala, že se v domě nezdržuje a není jí znám jeho pobyt.

Z důvodu neznámého pobytu soud usnesením ze dne 13. 4. 2005 (č. l. 39) žalobci pro řízení o kasační stížnosti ustanovil opatrovníka Mgr. J. K.. K jeho návrhu usnesením ze dne 23. 5. 2005 (č. l. 45) žalobci pro totéž řízení ustanovil zástupcem advokáta JUDr. M. V.. Usnesením ze dne 27. 7. 2006 (č. l. 56) pak soud tohoto advokáta zprostil ustanovení zástupcem žalobce, a to na základě jeho žádosti ze dne 10. 12. 2005.

Krajský soud dále zjišťoval aktuální místo pobytu žalobce, které však, jak plyne z úředních záznamů ze dne 10. 7. 2006 (č. l. 55) a ze dne 21. 8. 2006 (č. l. 58), zůstalo neznámým.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005 (jak plyne z čl. II. zákona č. 350/2005 Sb.) soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci.

Zákon o azylu tedy v citovaném ustanovení vymezuje dvě podmínky, jejichž kumulativního naplnění je pro zastavení řízení zapotřebí. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu žalobce na území České republiky není známé a nelze je zjistit; tato skutečnost přetrvává již od poloviny března 2005 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z Evidencie žadatelů o azyl vedené Ministerstvem vnitra. K ochraně práv žalobce neznámého pobytu mu byl krajským soudem ustanoven opatrovník. První podmínka pro zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, tedy byla naplněna.

Při posuzování toho, zda neznámý pobyt žalobce brání rozhodnutí ve věci – o tom, že tato skutečnost trvá déle než zákonem předpokládaných devadesát dní, není přitom vzhledem k výše uvedenému pochyb – byl soud veden následujícími úvahami: V souzené věci má žalobcem podaná kasační stížnost vady, jež znemožňují přezkum rozhodnutí krajského soudu, neboť je v ní uvedena pouhá citace domněle porušených ustanovení správního řádu a odkaz na články Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, což není možné považovat za řádně uplatněné stížní body. K odstranění těchto vad je vzhledem k povaze věci nezbytná osobní součinnost žalobce s případně nově ustanoveným advokátem (ostatně i pro ustanovení advokáta je nutné, aby žalobce prokázal naplnění zákonných podmínek); nelze požadovat po ustanoveném advokátovi ani po opatrovníkovi žalobce, aby bez osobního styku se žalobcem sami vyhledávali a omýšleli důvody kasační stížnosti ve věci týkající se jeho osobního statusu. Skutečnost, že se stěžovatel nezdržuje na žádné adrese, kde by bylo možno ho kontaktovat, brání doručení písemností směřujících k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby bylo možno o kasační stížnosti meritorně jednat a rozhodnout.

Po konstatování splnění všech zákonných podmínek proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu